

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212228274
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4212228274.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený Tomáš Kušnir s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovaným: 1. P. D., nar. XX.XX.XXXX, 2. U. D., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom XX. E. XXXX/XX, M., o zaplatenie 2 515,63 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd ruší uznesenie Okresného súdu Komárno č.k. 13C/25/2014-91 z 22.7.2014 v celom rozsahu.

Žalovaná v 1.rade a žalovaný v 2.rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2143,68 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1960,23 eur od 11.9.2013 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 2143,68 eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamieťa.

Žalovaná v 1.rade a žalovaný v 2.rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 402,32 eur ako aj náhradu iných trov konania vo výške 105,98 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 19.12.2012 domáhal zaviazania oboch žalovaných, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 2 515,63 eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 312,13 eur od 26.5.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 28.9.2011 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postupca postúpil žalobcovi aj pohľadávku voči žalovaným. Postupca a obaja žalovaní uzavreli dňa 23.9.2005 Zmluvu č. 212088972, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení dodatkov (VOP). Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky, pričom podmienky čerpania, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Pre neplnenie dohodnutých splátok postupca odstúpil od zmluvy, pričom pohľadávka žalobcu ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 2 515,63 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2 312,13 eur, úroku vo výške 17,06 eur, úroku z omeškania vo výške 183,45 eur a ostatného príslušenstva vo výške 2,99 eur.

Žalobca na výzvu súdu podaním z 28.6.2013 doplnil skutkové tvrdenia, keď uviedol, že žalovaní čerpali úver vo výške 1 659,70 eur s 11,60% úrokom, ktorý sa zviazali uhradiť mesačnými splátkami po 28,55 eur vždy k 10. dňu v mesiaci, počnúc 10.10.2005, s konečnou splatnosťou 10.9.2013. Za správu úveru sa žalovaní zaviazali platiť poplatok vo výške 1,66 eur mesačne a za poskytnutie úveru poplatok vo

výške 33,19 eur. Žalovaní z poskytnutého úveru uhradili sumu 939,59 eur. V ďalšom žalobca uviedol spôsob vyčíslenia žalovanej sumy.

Z dôvodu neznámeho pobytu žalovanej v 2. rade jej súd uznesením z 22.7.2014 ustanovil za procesného opatrovníka žalovaného v 1. rade a keďže pominul dôvod, pre ktorý bol žalovanej v 2. rade opatrovník ustanovený, súd v súlade s § 29 ods. O.s.p. uznesenie o ustanovení opatrovníka žalovanej v 2. rade zrušil v celom rozsahu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom oboch žalovaných a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu.

Žalovaná v 1. rade uviedla, že pôžičku čerpala za účelom skoršej pôžičky. Nepamätá si, či v poradí druhú pôžičku platila.

Žalovaný v 2. rade uviedol, že majú nízky dôchodok, nemajú z čoho platiť. Sú chorí ľudia.

V danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej boli žalovaní v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že postupca má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o postupcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu, ktorej obsah žalovaní nemali možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a na danú právnu vec aplikoval ustanovenia 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb., § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.6.2006, § 3 ods. 1 - 3 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52 a nasl. OZ vzhľadom na prechodné ustanovenia OZ (§ 879j/, § 879i/, § 879m/ OZ), § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Z oznámenia spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. z 28.9.2011 adresovanom každému z oboch žalovaných vyplýva, že uvedená spoločnosť ako postupca každému zo žalovaných oznámil postúpenie svojej pohľadávky z úveru č. 212088972 vo výške 2 515,63 eur v prospech žalobcu ako postupníka Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CE uzatvorenou dňa 28.9.2011. Podľa zoznamu predloženého žalobcom bola postúpená aj pohľadávka voči oboj žalovaným s celkovým zostatkom 2 515,63 eur.

Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej preukázané, že medzi postupcom a žalovanými bola dňa 23.9.2005 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 0212088972, na základe ktorej postupca poskytol žalovaným spotrebný úver vo výške 50 000,- Sk. Žalovaní sa čerpaný úver zaviazali splatiť mesačnými splátkami po 860,- Sk pri úrokovej sadzbe 11,60% ročne a RPMN vo výške 6,45%, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 10.10.2005, splatnosť ďalších splátok k 10. dňu v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 10.9.2013. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 50,- Sk mesačne, poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 1 000,- Sk a tento bol splatný v deň podpisu zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že žalovaní mali 96 mesačnými splátkami uhradiť veriteľovi sumu 2 899,82 eur (96 x 28,54 € + 96 x 1,66 €), z ktorej suma 159,33 € predstavuje poplatky za správu úveru do konečnej splatnosti úveru a suma 1 012,48 € predstavuje úrok z úveru (96 x 28,54 € - 1 659,69 €). Podľa prehľadu transakcií predložených žalobcom, žalovaní uhradili v období od 23.9.2005 do 31.12.2008 nepravidelnými splátkami sumu 939,59 eur, pričom ďalšie platby už nerealizovali. Pokiaľ žalovaní mali do konečnej lehoty splatnosti úveru (10.9.2013) uhradiť úhrnom sumu 2 899,82 eur, pričom uhradili len sumu 939,59 eur, ich dlh na poplatku za správu úveru do konečnej splatnosti úveru a na dlžných mesačných splátkach, zahŕňajúcich už aj úrok z úveru, úhrnom predstavuje sumu 1 960,23 eur (2 899,82 - 939,59). Žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal tvrdené odstúpenie postupcu od úverovej zmluvy. Žalobca si v žalovanej sume uplatnil aj nárok na kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 183,45 eur z jednotlivých dlžných splátok, vyčíslený postupcom do 25.5.2012. Súd potom nárok žalobcu považoval za dôvodný do výšky 2 143,68 eur (1 960,23 + 183,45) a návrh žalobcu v časti prevyšujúcej sumu 2 143,68 eur zamietol ako nedôvodný, keď nepreukázaným zostal nárok žalobcu v časti prevyšujúcej sumu 2 143,68 eur .

Pretože žalovaní svoj peňažný záväzok riadne a včas neuhradili, dostali sa do omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky, teda od 26.5.2012, keď úrok z omeškania z jednotlivých dlžných splátok do postúpenia pohľadávky na žalobcu bol zahrnutý v žalovanej sume. So sumou všetkých dlžných splátok úveru a poplatkov vo výške 2 143,68 eur boli žalovaní v omeškaní až odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru, teda od 11.9.2010, a tak žalobcoví, s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., vznikol nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 11.9.2013 bola 0,5%, a tak súd žalobcoví priznal 8,5% úrok z omeškania ročne od 11.9.2013 až do zaplatenia, ale len zo sumy dlžných splátok vo výške 1 960,23 eur a návrh žalobcu v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol.

V spore bol žalobca len čiastočne úspešný (85,21%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny a úroku z omeškania je úspechom žalovaných (14,79), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žalobcoví priznal z účelne vynaložených trov konania 70,42%. Titulom náhrady súdneho poplatku za návrh vo výške 150,50 eur žalobcoví priznal sumu 105,98 eur a titulom náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za 3 úkony právnej služby (prevzatie veci 9.11.2012, podanie návrhu 10.12.2012, účasť na pojednávaní dňa 29.1.2015) po 101,25 eur za úkon, režijný paušál za úkony z roku 2012 vo výške 2 x 7,63 eur, vo výške 8,39 eur za úkon z roku 2015, náhrada za stratu času cestou na pojednávanie dňa 29.1.2015 na trase Bratislava - Komárno a späť za celkovo 6 polhodín po 13,98 eur, cestovné výdavky a náhrada PHM na trase Bratislava - Komárno a späť 29.1.2015 v dĺžke 252 km pri jednej obojsmernej ceste vozidlom ŠKODA SUPERB, EČV: W. pri spotrebe 5,3/100 km a priemernej cene motorovej nafty 1,40 €/l vo výške $64,82 \text{ eur} / (252 \times 0,183) + [(5,3 : 100) \times (252 \times 1,40)]$, ako aj 20% DPH (95,22 eur), súd úspešnému žalobcoví priznal 70,42%, teda sumu 402,32 eur titulom trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. splatná na účet právneho zástupcu žalobcu.

Lehotu na plnenie súd žalovaným určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného

právneho predpisu.